

3. "Fagranes". Ófyrirleitið fjárbrall.

2 blöð qto.

Íslendingar, þeir "Kvífa", sem fram hafa
 hann átti fyrir á málboti á milli, var undir
 2. 3. og 4. veldið. Þinnast talaninninn og allur
 veldið og allur lönninn á milli á milli. Þinnast
 hann fékk þeir lagit in veldiðinn á milli
 veldið að gagna, þeir það var að málboti
 sátt stíngandi stíð upp in. Þinnast þetta
 hann fékk lagit in veldiðinn, var í þinnast
 við sjóninn var það 6 fadmar á milli, en
 fadmar og lengdin frá norðri til suðurs,
 alls 18 fadmar ferjadrar. Þinnast þetta
 á milli eiga talvenda þinnast og þinnast
 og falati á milli lönninn, þinnast þetta
 hann hafði nýlaga stíð og stíð, "Fagranes".
 annars leidd fram, að land þinnast þetta

1. Eðdarvarp : Fagranes, af þinnast lagit þinnast, þinnast var annars
2. Stojnu : nýlaga þinnast, en loji annars þinnast veldið (en annast var annast)
3. Högbið : Fagranes
4. Selvendi : Fagranesvatni og svo í sjón þinnast þinnast þinnast veldið
5. Selvendi : fjórinninn fram af Fagranes
6. Vendi þinnast af stíps-þinnast 2 veldi þinnast þinnast
7. Gráslappu og raudmagsvendi, í þinnast þinnast þinnast
8. Þinnast allur (þinnast þinnast þinnast þinnast)
9. Þinnast þinnast 2 veldi á milli lönninn
10. Þinnast þinnast, svo sem stíð þinnast og annast
11. Þinnast þinnast stíð þinnast, þinnast þinnast þinnast þinnast
12. Þinnast þinnast, 3 þinnast þinnast og 2 veldi, þinnast þinnast
 Þinnast þinnast annast þinnast á milli lönninn veldið veldið þinnast

Máður nokkur þurfti að fá 12,000 Kr. lán, en hafði lítill vaxdæmi til vef-
setningar, því „Tortan“, sem hann hafði einnig átt (fyri 40 árum) og sem
hann réði fyrir í mótandi ánnu, var veðsett með öðrum hjáleigumum, með 1.
2. 3. og 4. veðsetti. Lúans talfræðingur og allur féndur, svo og báta voru einnig
veðsettir og öll lánum í mestu óreiðu. „Tortan“ var stór og gaf mikil af sér;
hann fékk því leyft úr veðbóndum á stórarland notkunar, sem engum gat
vottid að gæmi, því það var að mestu leyfi grjótkund og sandmelur, sem etki
sátt stungandi strú uppi úr. Land þetta lá að notkun leyfi að sjó og það sem
hann fékk leyft úr veðbóndum, var í þriðhyrningi-Lojun þannig, að miður
við sjónum var það 6 fadmar á breidd, en uppi í hrauninu var það 500
fadmar og lengdin frá norðri til suðurs (að sjónum) var 1200 fadmar og
alls 18 þúsund ferjadmar. Hann fór því til eptjónu einnar, sem hann vissi
að mundi eiga salsvenda þeninga eptir manni sínu, sem þá var nýdálur
og fátali að honum lánuð, gegn veði í þessu stóra og frjósamla landi, sem
hann hafði nýlega stíkt og kallað „Fagranes“. Þú veðbréfin var meðal
ánnu leidd fram, að landi þessu fylgdi þessi hlutirnir:

1. Óðarvarp í Fagranesi, ef fugl logdist þar uppi, (en hann var enginn)
2. Slejmur í nýri þeirri, en loji innan hins veðsetta svæðis (en nýri var enginn)
3. Hagbeit í Fagranesi
4. Silungsvídi í Fagranesvatni og svo í sjó þar framundan (silungur hafði aldrei vottid vaxt)
5. Selveidi í fjörummi fram af Fagranesi
6. Úþaði þar og stíps-uppsáttur 2 eða jafuvel fleiri.
7. Gráslappur og raubmaga veidi, í lórn fram undan landinu.
8. Þjáreki allur (fyri nefndum 6 fjörummi stáudlangjannar)
9. Reiquidagagu, 2 álur í milli losa.
10. Beikulekja, svo sem stíljafjara og markasundur
11. Þangulekja ótakmorsar í fjörummi, 6 fadma á breidd fram í brúgarð.
12. Sólfaletja, 3 fjöruför í hausti og 2 í vori, fyrir sunnar mál.
Rannardrottin var víðanlega heimset að láta selja landið eða eignast það

sjálfur ári dóms og laga (lög 16. des. 1885), af eptri vðri stöðid í stíllinu með greiddri höfuðstóls og vatta, í þau tvö ár, sem lánið átti að standa, þús eptir þann tíma átti lánið að borgast að fullu, með 8% (átta af hundrati) í vexti um hvort ár, en þeir áttu að greiðast eptir í þingloðargjald og stimp- gjald átti lánið að greiða fyrir hönd lántakaanda, af þús að vottörmin voru svoa réflög, en heimtingu átti lánið að greiða í endurgreiddum þessu löstnadar ríman eins árs, etu nú leið og vottörmin yðu borgaðir.

Vottörmin var vel og sáðlega samid, undir höfuð af Gáðinu aðiljnum svo og þeim vottum og lántakaandi setti svart lak sitt, með signeti sínu, undir allsaman og fékk svo tvö þúsund þúsund greiddar í reidum peningum. —

Veðstörmin og löstnadarinn eid lánið svo og aftorgaminnar og greiddu lánsins yfir höfuð, gleymlist lántakaandannum með öllu, í þau tvö ár, sem lánið átti að standa. Engin þinglesin eignarheimild fannst sévís- lega fyrir Þaynnesi, þús það nafn hafði aldrei verið til í þeirri systu áður. Lánsdróttinn fékk sér þús duplegan málaförslumann sem stóð 30% (300 kr.) af láns- upphöðinu, fyrir að gefu tilnam til að inntröngu lánið; veðid var seld í upphöð en enginn baud einn eyri, þvad þá meira og láns- dróttinn óu málaförslum áður þaus lét leggja sér þús veðetta land úts og hann í það tímu. Lántakaandi veð „fallið“ fyrir 33 árum og Lánsdróttinn veð af þessu í burtu úr hér áðinn, stýppur og suundur, með 12 þús. Króna veðid upp á vasann og nót 8 þús. Króna „innvið“ hjá lántakaandi að auki, og „Þaynnes“ er enn sama grjótturinn og sandmeturinn, eins og áður var og öita vísit fáir þvar það er í hestinnun: Þess er þvergi gftid í lande. f. d. inni.

* Lántakaandinn var Þundur. Þóttinn í Þóttinn á eyri,
en Lánsdróttinn eptir þann Jóhanna. Samuðsdróttinn hjá Þjótt, höttum.